

Beproeving in Botgat

Een dagje naar zee met AB

Ver uit het zicht van de Haagse kantoorkolossen zijn DMKL'ers bezig met een belangrijk onderdeel van het verwervingstraject: beproevingen van materieel. Een kijkje bij één van de beproevingslocaties.

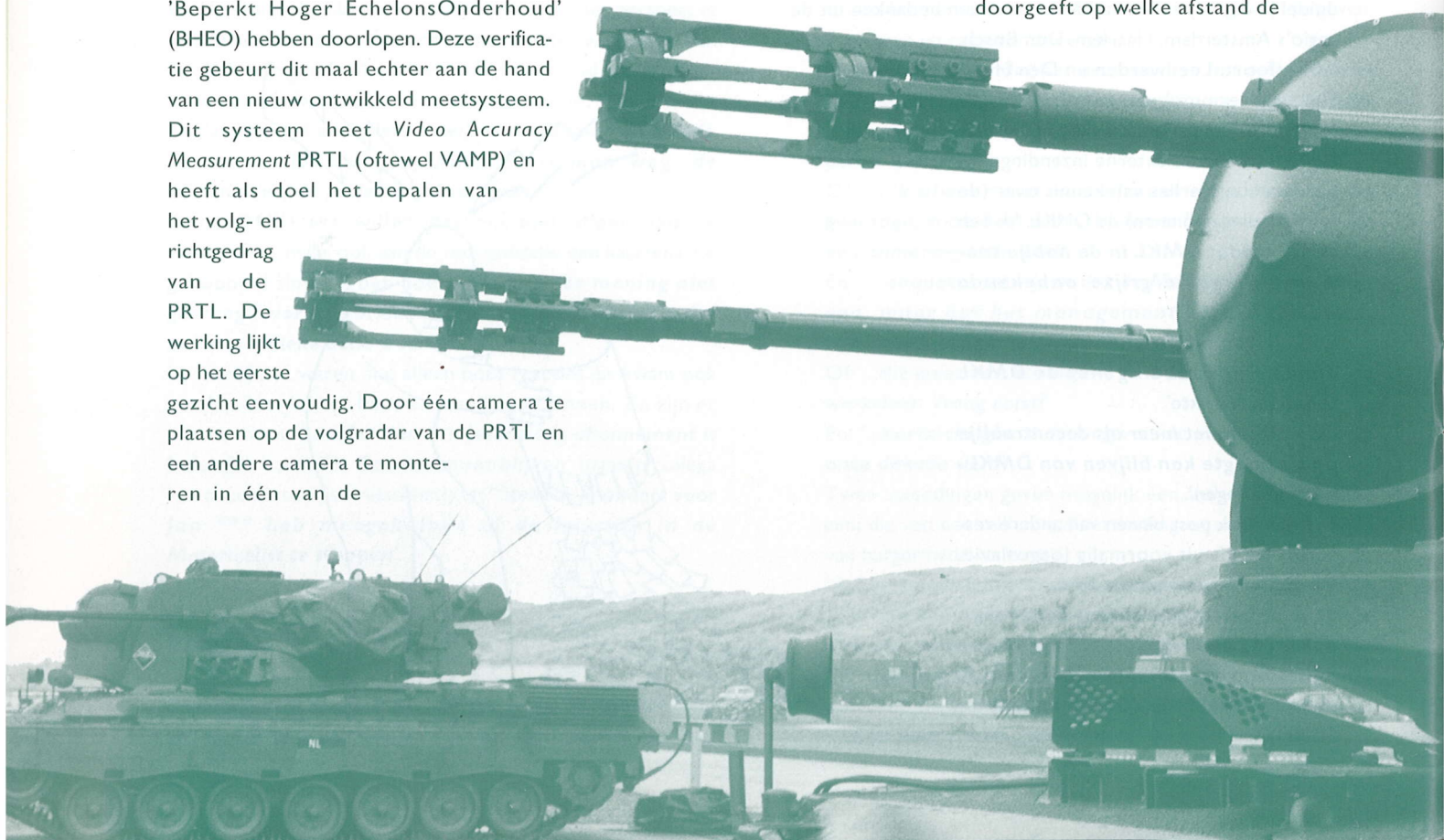
Botgat, 7 oktober. Twee PRTL's (PantserRups Tegen Luchtdoelen, red.) staan in de duinen opgesteld. Als achter één van de pantservoertuigen een rode vlag wordt geplaatst, volgt er een luide salvo van 35 mm-projectielen. 'Een Vo-meting', verklaart **Ger Minholts**, ballisticus bij Afdeling Beproevingen (AB). 'Zo'n meting verrichten we aan het begin van de beproeving. We meten hiermee de beginsnelheid van een projectiel. Met deze kennis kan je weer de exacte kogelbaan berekenen voor de volgende schoten. We moeten nu eenmaal weten waar exact een projectiel terecht komt.' In opdracht van afdeling afdeling ART/LUA worden twee PRTL's geverificeerd die het programma 'Beperkt Hoger EchelonsOnderhoud' (BHEO) hebben doorlopen. Deze verificatie gebeurt dit maal echter aan de hand van een nieuw ontwikkeld meetsysteem. Dit systeem heet *Video Accuracy Measurement* PRTL (oftewel VAMP) en heeft als doel het bepalen van het volg- en richtgedrag van de PRTL. De werking lijkt op het eerste gezicht eenvoudig. Door één camera te plaatsen op de volgradar van de PRTL en een andere camera te monteren in één van de

schietbuizen zelf, kunnen twee verschillende beelden naast elkaar worden gelegd. Minholts: 'Komen die beelden niet met elkaar overeen, dan weten we dat een schietbuis niet maximaal op zijn doel is gericht en dus afwijkingen oplevert.'

Tijdens deze beproevingsessie wordt niet alleen gezocht naar een mogelijke fout in de sturing van de lopen, er worden ook afwijkingen berekend die worden veroorzaakt door externe factoren als de beweging van het doel of de windsterkte. Om een gestructureerd, driedimensionaal trefferbeeld te bepalen, zijn er ook camera's gemonteerd op twee 40L70G-luchtdoelkanonnen die weer zijn gekoppeld aan twee licht aangepaste Flycatchers (een radarvuurleidingscentrum, red.). Pas door een dataverwerking van beide metingen zijn de beproevers in staat om een totale schietnauwkeurigheid te berekenen.

Straaljager

In de beproevingsopzet wordt er gesproken over de komst van een propellervliegtuig dat op het strand aan zal vliegen. Aan zijn staart hangt een 2,5 kilometer lange kabel waaraan weer een doelsleepzak en meetapparatuur hangen. 'Het meetapparaat is de MDI (*Miss Distance Indicator*, red.) die doorgeeft op welke afstand de

projectielen haar passeren', legt Minholts uit. 'De projectielen worden geregistreerd door de microfoons die zich in de neus van de MDI bevinden.'

Het verificatieprogramma meldt ook de komst van de luchtmacht die met een rechtlijnige vlucht van een F16 haar acte de présence zal geven. 'Alleen een straaljager is snel genoeg om 250 meter per seconde af te leggen', vertelt Minholts. 'Om een PRTL te testen op de verdediging tegen de laagvliegende doelen, is deze snelheid vereist voor ons verificatieprogramma.' Enigzins overbodig: 'We gaan niet op deze F16's schieten, maar volgen en richten slechts.'

Helaas, de weergoden hebben het voorlopig anders bepaald. Het is zwaarbewolkt en het zicht van de vliegers is te gering. Het civiele vliegbedrijf belt al vroeg af en de luchtmacht zal pas later op de dag beslissen of ze wel of niet uitvliegt.

De Haagse beproevers en de aanwezige militairen van het

Opleidingscentrum Luchtdoelartillerie balen. 'Een F16, een echte *all weather fighter*', roept een luchtdoelartillerist sarcastisch. Ook kolonel **Ronald van Woudenberg**, hoofd AB, moppert: 'Hoe kan je resultaatgericht werken. Zoveel materiaal en zoveel mensen...'

Dan breekt eindelijk de lucht open, de medewerkers stromen hoopvol uit hun 'strandhuisje' en staren naar de blauwe lucht boven de zee. **Majoor Tom van Lieshout**, de beproevingsleider van de AB, neemt nog eens contact op met Vliegbasis Volkel, maar keert al gauw terug naar de wachtenden. Verontwaardigd: 'De luchtmacht vertelde me dat het niet doorgaat. Dé F16 kan niet komen. Hij is kapot. Dé F16 is kapot... Mijn God, of we er maar één hebben!'

Kapitein Bert Krijgsman van afdeling ART/LUA haalt zijn schouders over op: 'Nou ja, we hebben nog een reservedag. Ben ik tenminste weer een dagje uit Den Haag...'

Gezellig thuis, een DMKL'er op de buis

U kijkt per ongeluk naar de reclame op tv en u denkt een DMKL'er in één van de spotjes te herkennen? Dat klopt, het is niemand minder dan Joop Cieraad, bij ons ook wel bekend in zijn functie van PersoneelsManagement Adviseur (PMA). U kunt hem ondermeer vinden in de commercial van Libertel. Goed voor minstens tien keer per avond.

Hartje Rotterdam. Langs het Weena lopen drie yuppen waarvan één zijn draagbare telefoon van Libertel showt. Aan een stoeprand gekomen, rijdt een auto in een plas en laat de drie kletsnat achter. Eén van de drie jonge, succesvolle mannen in dit spotje is Joop Cieraad. 'Als amateur-toneelspeler werd ik na een optreden door een castingbureau gevraagd of ik in het bestand opgenomen wilde worden', vertelt Cieraad. 'Ik had een markante kop. Dat was tenminste de terminologie van het castingbureau.'

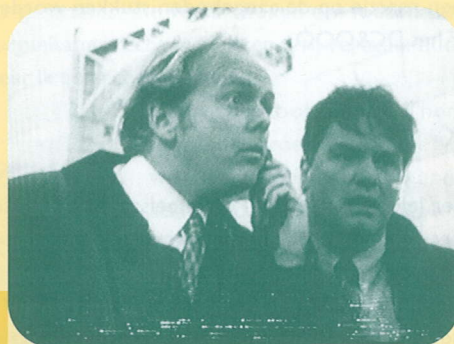
Al na vier weken wordt hij door een reclamebureau gevraagd voor een screentest en komt Cieraad in zijn eerste commercial terecht. Een bescheiden entree in het reclamewereldje, want hij is als figurant nog maar drie seconden te bewonderen in een spotje voor de nieuwe arbodienst. 'Dat is het spotje waar een baas in zijn bedrijf als een bulldog te keer gaat', legt hij uit.

Had hij toen nog geen tekst, in het spotje van Libertel mag hij al twee woorden uitspreken, en wel in de volgorde 'Doei!' en 'Hé!' Niettemin is hij voor de duur van de gehele commercial te zien. Door het enorm aantal keren dat het spotje voor Libertel op de beeldbuis voorbij raast, is hij per dag meer te bewonderen dan welke Hollywood-ster of Nederlandse soap

opera-diva dan ook. Wordt Cieraad binnen de DMKL al veel herkend? 'Valt eigenlijk wel mee', oordeelt de PMA. 'Ik ben maar een klein aantal keren direct over aangesproken.'

Als goede Nederlanders willen we natuurlijk ook weten wat zo'n spotje opstrijkt. 'Voor mijn komst krijg ik 250 gulden, voor het filmpje zelf 500', zegt hij eerlijk. 'In de twee seconden durend vervolg, direct na een andere reclameboodschap, krijg ik nog een keer dit bedrag uitbetaald. En omdat ik een tekst uitspreek, ontvang ik 250 gulden extra. Over het totaalbedrag moet ik echter nog wel 20% commissie afdragen aan mijn castingbureau. En dan heb ik het niet eens over de belasting gehad.'

Voor een ochtendje niettemin aardig betaald. En hij is al voor meer spotjes gevraagd. Bovendien acteert Cieraad ook in een Griekse comédie, maar daarover volgende week meer in onze 'human interest'-serie.

Joop Cieraad, rechts, in het Libertel-spotje

